

LOKVANJ

LOKVANJ - Šolsko glasilo učencev OŠ Ljudski vrt Ptuj

Številka: 1

Letnik: 19

Šolsko leto: 2015/2016

Mentor: dr. David Bedrač

Oblikovanje: Matej Sužnik

Naklada: 550 izvodov

Urednica: Lana Kolarič

Uredniški odbor: Anea Bezjak,
Zala Kosi, Vita Solina

Drage učenke in učenci, spoštovani starši in delavci šole.

Kam me bo zanesla pot? Kako bo v novi šoli?
Kaj vse me čaka?

Vse to so vprašanja, ki si jih zastavljajo naši devetošolci, ki letos zaključujejo eno pomembnejših poglavij svojega življenja. Vsak prehod je vznemirljiv, vsak prestop z ene na drugo stopnico prav tako; pomešan z nekaj strahu, negotovosti, a po drugi strani poln novih poti, upov, zmag in izzivov. Veliko slednjega jim lahko želimo na njihovi novi poti.

Novo pot je ubral tudi šolski časopis Lokvanj, saj je letos pred nami le ena številka le-tega. duhu varčevanja in dobrega gospodarja smo pač malo omejili izdajanje časopisa, upajmo, da le začasno. Toda to nam ni vzelo poguma in želje, da napravimo kvalitetno številko, pregledno, kronološko, da zaobjamemo celotno šolsko leto in zberemo nekaj tistih utrinkov, ki so nas še posebej zaznamovali. Ker smo omejeni z obsegom, je seveda

veliko takih trenutkov tudi »izpadlo«, a to še ne pomeni, da jih nismo ohranili v lepem spominu, o marsikaterem od njih pa lahko berete tudi na spletnih straneh naše šole.

Pri tem pa nismo pozabili na nekatere med mladimi bralci priljubljene strani, kot so npr. tehnične, športne, kulturne in eko strani pa predstavitev največjih fac naše šole, ki so uspešni na različnih področjih. Ob tem pa ne manjka še drugih bogatih vsebin, h katerim vas vabimo, da jih preberete.

Ob koncu bi se rad zahvalil tudi moji zvesti uredniški zasedbi, ki pa nas letos – žal – zapušča, saj gre za devetošolke, ki bodo šolanje nadaljevale v srednjih šolah. Hvala vam za korektno sodelovanje, za vse zapisane stavke in vrstice, vam pa želim, da se vam v življenju zapiše še veliko lepih, uspešnih in modrih povedi.

dr. David Bedrač, mentor

Iz vsebine:

Kulturne strani.....	2
Tehniške strani	5
Športne strani.....	10
Bili smo na izletu	12
Zanimivosti	15
Zmagovalci otroške varnostne olimpijade	20

OBVESTILO UČENCEM IN STARŠEM

Prvi šolski dan: 1. september 2016

1. razredi:

ob 9⁰⁰ v jedilnici

2. do 9.razredi:

ob 8¹⁵ v atriju šole

KULTURNE STRANI

TEDEN KULTURNE DEDIŠČINE V OŠ LJUDSKI VRT - KULTURNA DEDIŠČINA V ROKAH MLADIH

Teden kulturne dediščine je državni projekt, ki je vsebinsko in terminsko vezan na projekt Dnevi evropske kulturne dediščine (DEKD), njegov cilj pa je krepiti občutek državljanov o skupni identiteti in širiti zavest o pomenu kulturne dediščine, zlasti med mladimi.

Upoštevaajoč vizijo naše šole in njene vrednote ter interese, nadarjenost in usposobljenost učencev, tudi naša šola vsako leto sodeluje v dejavnostih, ki so s projektom povezane. Glede na dejstvo, da je bil v letošnjem šolskem letu Teden kulturne dediščine posvečen raziskovanju praznovanj v različnih kulturnih okoljih, se je naša šola vanj vključila s projektnim delom, literarnim, likovnim in glasbenim ustvarjanjem ter s folklornimi aktivnostmi.

Z željo spodbujati ustvarjalnost vseh sodelujočih so v projektu aktivno sodelovali vsi učenci šole pri večini predmetov, kakor tudi pri različnih krožkih in izbirnih predmetih

(foto-video, plesni, modelarski, obdelava lesa, sodobna priprava hrane).

V petek, 2. oktobra 2015, je na šoli potekal kulturni dan, ki se je pričel s kulturno prireditvijo za vse učence in delavce šole.

V kulturnem programu smo predstavili glasbo in ples, povezana s kulturnim izročilom. Nastopali so učenci šolske folklorne skupine in šolski pevski zbor, predstavile pa so se tudi ljubiteljske skupine in posamezniki, ki skrbijo, da naša kulturna dediščina ne gre v pozabo.

V spremljevalnem programu so na šoli potekale delavnice, ki so jih izvajali učitelji naše šole, profesorji Biotehniške šole Ptuj in dijaki Srednje šole za gostinstvo in turizem Maribor. Učenci so lahko sodelovali in ustvarjali na kulinarčni delavnici (priprava tradicionalnih prazničnih jedi), literarni delavnici (ljudska poezija in literarna dela, spoznavanje preprostih rekov in pregovorov iz ljudske filozofije življenja, učenje ljudskih pesmi), na delavnici »Mojstrovine iz papirja« (izdelovanje rož in šopkov iz krep papirja) in delavnici vezenja, lahko se bodo preizkusili v ljudskih plesih in ustvarjali na likovnih delavnicah ter lectarski delavnici.

Učenci 6. razredov so si ogledali etnografsko zbirko v Pokrajinskem muzeju Ptuj–Ormož, učenci 7. razredov pa so obiskali Knjižnico Ivana Potrča Ptuj.

Edita Čelofiga

BRALNA ZNAČKA

V našem razredu zelo radi beremo. Velikokrat obiščemo šolsko knjižnico. V knjižnici si sposodimo primerne knjige za nas otroke. Za bralno značko moramo pripovedovati štiri knjige. V razredu pred sošolci predstaviš zgodbico, ki si jo prebral doma. Včasih imamo majhno tremo. Pripovedujemo različne zgodbe ali pravljice. Po govornem nastopu si odnesemo mapo za bralno značko domov in jo izpolnimo.

Taja Gabrovec, 2. c

NOČ V MUZEJU

V petek, 13. 5. 2016, smo se nekateri učenci 7., 8. in 9. razreda OŠ Ljudski vrt in podružnice Grajena v sklopu projekta dela z nadarjenimi učenci udeležili Noči v muzeju.

Ob 16. uri smo se zbrali na avtobusni postaji in v spremstvu učiteljic Milene Krajnc ter Petre Vujnovič začeli pot proti Mariboru. Ko smo prispeli, smo si najprej ogledali mesto ter njegove znamenitosti in se posladkali s sladoledom. Tam sem nam je pridružila tudi učiteljica Darja Polner.

Neučakano smo ob 18.15 začeli z atrakcijami v muzeju Narodne osvoboditve Maribor. Tam smo imeli najprej predavanje o zvoku. Gospod Uroš nam je predstavil nekaj nevsakdanjih glasbil (pojoča žaga, glavnik ...). Eno smo si tudi sami izdelali.

Sledila je okusna večerja, po tej pa najboljši del večera – iskanje skritega zaklada. Med iskanjem smo izvedeli veliko informacij predvsem o 1. in 2. svetovni vojni. Z žepnimi svetilkami smo tako prišli do cilja, kjer nas je čakal zaklad. Po napornem dnevu smo si umili zobe in se oblekli v pižame ter se udobno namestili v spalne vreče.

Približno opolnoči smo zaspali. V soboto smo se zbudili v deževen dan ter pozajtrkovali. Preden smo se vrnili na Ptuj, smo dobili še zgoščenke s fotografijami. Ob 9.50 so nas na postaji že čakali starši.

Iva Vidovič, 7. a

MMM, DOBROTE

20. 5. 2016 smo se četrti razredi odpravili na ogled razstave Dobrote slovenskih kmetij v Minoritski samostan. Ta razstava je bila že 27 po vrsti.

1. del našega ogleda je potekal na dvorišču samostana. Z zanimanjem smo si najprej ogledali folklorne in

glasbene nastope. Potem smo si ogledali stojnice z izdelki in pridelki. Skoraj na vsaki stojnici so nam ponudili na pokušino različne kmečke dobrote: klobase, kruh, sadni kruh, piškote, fižolovo pecivo,...

Ko smo si ogledali stojnice, je sledil 2. del ogleda. Ta je potekal v notranjosti Minoritskega samostana. Tudi tam je bila razstava. Ogledali smo si razne vrste medu, sira, mleka, sladic, kruha, olja, vina, mesa ter klobase in doma narejene izdelke. Na stojnici z medom smo lahko preizkušali različne vrste in okuse medu. Mmm, bilo je slastno in sladko!

Vodička nam je tudi povedala, kaj pomeni zlato, srebrno in bronasto priznanje. Nato smo se polni vtisov, vonjev in okusov odpravili nazaj v šolo. To je bil čudovit dan in lepa izkušnja.

Ela Miklošič, 4. a, fotografije: Simona Hajnal

TEHNIŠKE STRANI

TEHNIŠKI FACI

Tevž in Vito Levstik sta učencem naše šole poznana po različnih dejavnostih. Tevža velikokrat vidimo, ko na šolskih prireditvah zavihti harmoniko, tudi brat Vito je odličen kitarist. Vito je tudi zelo uspešen na področju tekmovanj, zlasti iz fizike. Oba pa družijo ljubezen do tehnike, modelarstva in praktičnega dela, zato smo ju izbrali za letošnji tehnični faci.

KDAJ STA UGOTOVILA, DA VAJU VESELI TEHNIKA?

VITO: Tehnika me veseli že od malih nog. Vedno mi je bila blizu in tako sem se malo bolj usmeril v to smer.

TEVŽ: Od začetka osnovne šole.

KDO VAJU JE NAVDIHNIL?

VITO: Mogoče največ oče ...

TEVŽ: Mene je navdihnil brat Vito.

KATERA PODROČJA TEHNIKE VAJU ŠE POSEBEJ VESELIJO?

VITO: Računalništvo in robotika.

TEVŽ: Tudi mene.

NA KATERO TEKMOVANJE STA ŠLA NAZADNJE?

VITO in TEVŽ: Pred kratkim sva obiskala državno tekmovanje iz robotike.

NA KATERE DOSEŽKE STA NAJBOLJ PONOSNA?

VITO: Moj najboljši dosežek pri tehniki je bil, ko sem dosegel srebrno priznanje iz računalniškega programiranja.

TEVŽ: Nimam še tako dobrega dosežka na tem področju.

KAKŠNI SO VAJINI CILJI ZA PRIHODNOST NA TEM PODROČJU?

VITO: Zagotovo pa se bom usmeril v bolj naravoslovne in tehniške vode.

TEVŽ: Jaz pa še zaenkrat ne vem.

Pogovarjala se je: Zala Kosi, 9. c

DRŽAVNO TEKMOVANJE IZ ROBOTIKE

17. 5. 2016 smo se pod mentorstvom učitelja Mirana Petka udeležili državnega tekmovanja na področju robotike. Ob 6.40 zjutraj smo se dobili v šoli in se začeli pripravljati za odhod na tekmovanje, ki je potekalo na Fakulteti za elektrotehniko, računalništvo in informatiko (FERI) Univerze v Mariboru.

Po prihodu na prizorišče tekmovanja smo se takoj odpravili na predvideno mesto, saj časa ni bilo veliko. Ker smo se

na državno tekmovanje uvrstili v dveh kategorijah (RoboBumJunior – dirkač in RoboBumJunior – labirint), je bil naš urnik toliko bolj natrpan in napet. Po zadnjih popravkih smo uspešno opravili prvo vožnjo po labirintu in se odpravili na mesto za kategorijo dirkač. Tam smo zaradi dobro napisanega programa imeli nekaj prostega časa.

Tekmovanje v kategoriji dirkač se je začelo in ko smo odpeljali prvo vožnjo, smo se vrnil v areno za labirint, kjer smo uspešno odpeljali tudi drugo vožnjo. Po končani vožnji v labirintu smo se spet preselili na tekmovališče za dirkanje in tudi tam opravili še eno vožnjo.

Na tekmovanje smo se pripravljali že od začetka šolskega leta. Ker smo postali regijski prvaki, smo se uvrstili na državno tekmovanje, kar je še en razlog več, da smo z rezultati zadovoljni.

Še enkrat bi se rad zahvalil mentorju Miranu Petku, ki nam je stal ob strani in nas podpiral. Na tekmovanju je bil poleg Vita Levstika in mene tudi Vitov mlajši brat Tevž, ki se želi posvetiti temu področju in se v prihodnje tudi udeleževati tekmovanj iz robotike.

Jure Miklošič, 9. a, fotografije: Miran Petek

TEKMOVANJE IZ KONSTRUKTORSTVA 2016

V aprilu je potekalo tekmovanje v znanju iz konstruktorstva, na katerem se tekmuje v več panogah. Tekmovanje je potekalo na OŠ Velika Nedelja.

Tja sva odšla Aljaž Dokl in jaz, da se pomeriva v znanju, kako najbolje iz lesa izdelati uporabni izdelek. Po prihodu v Veliko Nedeljo so nas pospremili v tehniške učilnice. Ko sva izvedela, kaj morava izdelati, sva se z vso vsmo lotila dela in začela risati skice. Kasneje sva izbrala najboljšo ter jo začela izdelovati pa načrtu.

Tema naloge je bila izdelati didaktično uporaben izdelek.

Po končanem delu sva bila z Aljažem prepričana, da je izdelek dober in verjela v dobro uvrstitev. Medtem ko smo mi bili na kosilu, so sodniki ocenjevali izdelke. Sledila je razglasitev rezultatov. Čeprav sva bila zadovoljna, da nama je naloga uspela, je bila pri razglasitvi rezultatov prisotna nervoza. Ko sva zaslišala, da sva se uvrstila na 2. mesto, sva bila zelo zadovoljna. Z nama je bil tudi naš mentor Miran Petek.

Matic Damiš, 8. c

TEKMOVANJE V OBDELAVI GRADIV-KOVINE

V sklopu modelarskega krožka smo tudi letos odšli na tekmovanje, in sicer: Obdelava gradiv – kovina. V letošnjem letu sva tekmovala Anže Golob in Enej Klasinc.

Iz samega imena lahko razberemo, da je to tekmovanje iz obdelave kovin. Priprave na tekmovanje sva imela skoraj vsak torek, nultu uro, pri modelarskem krožku, ki je bil v petek zjutraj in tudi v prostem času po pouku.

Na dan regijskega tekmovanja, ki je potekalo v Veliki Nedelji, je bilo prisotne seveda malo nervoze. Na tekmovanju sva morala izdelati zvončke na veter; to sva opravila najbolje od vseh tekmovalcev, osvojila prvo mesto na regijskem tekmovanju in si s tem prislužila vstopnico na državno tekmovanje.

Kljub uspehu na regijskem tekmovanju sva nadaljevala s pridobivanjem znanja in izkušenj od

najinega mentorja Mirana Petka, s katerim sva preživela veliko časa v tehnični učilnici. Brez njegove pomoči nama ne bi uspelo priti tako daleč.

Državno tekmovanje se je odvijalo v Mariboru, v soboto 14. maja 2016.

Na dan državnega tekmovanja sva bila zelo resna in potrpežljiva, na koncu pa se nama je ves trud poplačal. Izdelala sva skoraj popolno lopato za led. Osvojila sva 3. mesto na državnem tekmovanju.

Izkušnja je bila zelo lepa, saj sva pridobila veliko novega znanja o kovinah in upava, da bo drugo leto še bolje.

Enej Klasinc in Anže Golob, 8. c

HUMANITARNI PROJEKT ZVEZE ROTARY KLUBOV IN ZVEZE PRIJATELJEV MLADINE SLOVENIJE

Zveza Rotary klubov Slovenije in Zveza prijateljev mladine Slovenije sta pripravila projekt, ki so ga izvedli na vseh osnovnih in srednjih šolah v Sloveniji. Gre za humanitarni projekt, ki je izrazito ekološko naravnan. Celoten izkupiček se bo vrnil otrokom oziroma mladini kot ranljivi populaciji v naši družbi.

Zbirali so se stari, odpadni in neuporabni telefoni (gsm aparature, mobiji). Akcija je potekala v mesecu marcu. Tudi naša šola se je priključila projektu. Zbrali smo kar nekaj

aparatur in jih podarili v humanitarne namene.

Sonja Pučko

EKOŠTRANI

NAŠE EKOŠOLSKO LETO

Kaj vse smo počeli:

- zbirali živila,
- zbirali zamaške,
- ločevali odpadke,
- varčevali z energijo,
- očistili okolico šole,
- skrbeli za šolski zeliščni vrtiček,
- izvedli počitniške ustvarjalne delavnice »Izdelujemo iz KEMS-embalaže«,
- izvedli ustvarjalne delavnice »Žuželke na travniku«,
- tekmovali v Ekokvizu,
- sodelovali v vseslovenskem projektu »Jaz, ti, mi za Slovenijo«.

IZDELUJEMO IZ KEMS-EMBALAŽE

V času zimskih počitnic smo se z učenci 3. in 4. razreda lotili ustvarjanja iz odpadne embalaže za mleko in sokove. Pod našimi spretnimi prsti so nastali živopisani lončki za odlaganje pisal ter ptičja krmilnica z mnogimi »obiskovalci«.

ŽUŽELKE NA TRAVNIKU

Za ureditev zadnjega letošnjega ekokotička smo izbrali temo travnik. Prostor šolske avle smo napolnili z brenčanjem žuželk in s pisanim cvetjem. Travniško vzdušje smo ustvarjali na delavnicah z učenci od 1. do 5. razreda.

EKOKVIZ

Biotska raznovrstnost za učence šestega razreda

Ljudje vse pre pogosto na biotsko raznovrstnost gledamo kot na navidezno nepomembne živali in rastline. Število vrst, ki jih posameznik pozna ali lahko zazna v svoji okolici, je le nepomemben del v milijonski vrsti raznovrstnih organizmov, ki jih pozna

znanost, in še bolj neznan delček tistega, kar verjetno resnično živi na našem modrem planetu. Vsaka drastična sprememba našega okolja bi lahko ogrozila kakovost našega življenja na Zemlji, v hujših razmerah pa celo naš obstoj na planetu.

Hrana za učence sedmega razreda

Učenci so se naučili, kaj so hranilne snovi, seznanili so se z vrstami hranilnih snovi, spoznali pomen uživanja zdrave hrane, se soočili s problemi prehranjevanja po svetu in pri nas, spoznali načela odgovornega ravnanja s hrano ter prednosti uživanja lokalno pridelane hrane.

Odpadki za učence osmega razreda

Z vidika snovnega toka materiala je treba materiale, ki so v odpadku, izkoristiti kot nadomestek naravnega vira. Za odpadke, ki so zbrani tako, da se zlahka znova uporabijo in imajo tržno vrednost, je jasno, da jih bomo ponovno uporabili. Težave nastopijo pri odpadkih, ki zahtevajo dodatno delo za kakovostno ločevanje in zbiranje, ali pri tistih, za katere je treba plačati njihovo obdelavo. V teh primerih nam velikokrat zmanjka okoljske ozaveščenosti in zavedanja, da je odpadek vir surovine, energije.

JAZ, TI, MI ZA SLOVENIJO

Cilji projekta:

- dosledno ločevanje odpadnih slovenskih plastenk PET z namenom usmerjanja v predelavo za recikliranje in izdelavo novih, recikliranih plastenk PET,
- povečati zavedanje, kako z doslednim ločevanjem odpadne embalaže omogočamo izdelavo sekundarnih surovin in recikliranih izdelkov ter tako ohranjamo naravne vire,
- ločeno zbrati čim več plastenk za sofinanciranje nakupa inkubatorja (v letošnjem letu v Porodnišnici Kranj),
- združevati slovenske vzgojne in izobraževalne ustanove, podjetja, druge organizacije in posameznike pri ohranjanju naravnih virov in humanitarnosti.

Koordinatorke EKOŠOLE: Petra Vujnovič in Mateja Prša

ZBIRANJE ZAMAŠKOV

Na OŠ Ljudski vrt že vrsto let sodelujemo z gospodom Ignacem Habjaničem pri zbiranju zamaškov, s katerimi pomagamo pomoči potrebnim. V letošnjem šolskem letu smo

pridno pomagali pri zbiranju zamaškov in učenci 4. a pri nalaganju zamaškov za odvoz. Organizirani so bili trije odvozi. Pri tem delu so se jim pridružil boksar Dejan Zavec, predsednik Državnega zbora Republike Slovenije, gospod Milan Brglez, in predsednica RK Slovenije, Nataša Pirc Muser. Želimo si, da bi akcijo podprlo čim več ljudi, saj je to oblika pomoči, ki nas nič ne stane, le potruditi se moramo, da plastične zamaške odložimo na pravo mesto.

Sonja Pučko

ŠPORTNE STRANI

MI TEČEMO, TEČEMO ...

V sredo, 18. 5. 2016, smo se učenci šole, ki so dobri v teku, in jaz, ki sem napisala ta članek, ob 8.30 zbrali v šoli za že 4. Unesco tek. Unesco tek je prireditev, na kateri učenci in dijaki srednjih šol tečejo, vendar ne tekmujejo. Slogan teka letos je bil: "Fer plej vodi naprej".

Pred odhodom smo pojedli malico in si razdelili Unesco majice ter štartne številke. Ob devetih smo se odpravili proti mestu, kjer je potekal tek. Imeli smo okrog dve uri časa, da smo si ogledali vse delavnice ter športe, kot so: nogomet, rokomet, judo, boks ter metanje frizbija. Mlajši učenci pa so lahko poskusili tudi skakati s skakalnica imenovane "Majhna Planica". Bilo je zelo zanimivo in zdi se mi domiselno, da so tako predstavili te športe.

Kmalu pa se je začel tek ...

Najprej je tekala 1. triada nato 2., 3., zatem pa še 1. in 2. letniki in na koncu še potem pa še 3. in 4. Po teku smo dobili listek za kosilo. Ob vsaki skupini so tekli tudi ambasadorji npr. Peter Prevc, Robert Kranjec, Primož Kozmus, ..., katerih oboževalci so lahko dobili avtogram ter se z njimi tudi slikali. Jaz na žalost nisem dobila avtograma, saj je bila okoli njih vedno gneča.

Zadnji so tekli učitelji in mentorji. Kot presenečenje so na koncu v zrak spustili konfete. Tek mi je bil zelo všeč in z veseljem bi se ga udeležila tudi naslednje leto.

Zala Šoškič, 7. a, fotografija: Mojca Gramc

ŠPORTNA FACA

Sara Serdinšek poznamo kot vsestransko športnico, ki nas je v preteklih letih zastopala na mnogih tekmovanjih, zato smo jo izbrali za športno faco letošnjega šolskega leta.

S katerim športom se ukvarjaš?

Ukvarjam se z atletiko.

V katerih disciplinah tekmuješ?

Tekmujem predvsem v mnogoboju oz. sedmeroboju, ki zajema in združuje sedem disciplin.

Na katere dosežke si najbolj ponosna?

Najbolj sem ponosna na naslednje dosežke: 12. mesto na svetovnih igrah šolarjev v Avstraliji v disciplini skok v daljino in 9. mesto na Nizozemskem s štafeto. Tu pa so še domača prvenstva, kot na primer: naslov državne prvakinja v mnogoboju in podprvakinja v metanju kopja za mladinke.

V katerih disciplinah si najuspešnejša in kateri so tvoji osebni rekordi?

Najuspešnejša oz. najbolje mi gre od rok mnogoboj, ampak kot posamezne discipline sem uspešna v metanju kopja (34.32 m), metanju krogle (10.77 m) in skoku v daljino (5.22 m).

Kdo te je navdušil za atletiko?

Zgodilo se je tako, da mi je učiteljica Mojca Gramc predlagala vpis na atletiko, ker sem vedno bila zagreta za športno vzgojo in iz tega se je potem vse skupaj razvijalo. Tako da bi rekla, da je bilo to spontano, s tokom življenja ...

Kakšni so tvoji cilji za prihodnost?

Moj največji cilj za prihodnost je definitivno udeležitev na olimpijske igre, kar je po mojem mnenju želja vsakega športnika. Predvsem pa je moj cilj, da dosegam čim boljše rezultate, da vsakodnevno treniram in s tem krepim telo!

Pogovarjala se je: Anea Bezjak, 9. c

BILI SMO NA IZLETU

NAŠ IZLET

V PONEDELJEK SMO KONČNO ŠLI NA IZLET. V AVTOBUSU JE BILO LEPO. BILO NAS JE VELIKO IN SMO SE LAHKO POGOVARJALI. ŠLI SMO V MARIBORSKI AKVARIJ IN TERARIJ. VIDELI SMO RIBE IN KAČE. NEKATERE KAČE SO BILE ZELO STRUPENE, NEKATERE PA NAVADNE. V TERARIJU SMO BILI MALO PRESTRAŠENI, AMPAK NE PREVEČ. SMEJAL SEM SE MALIM ŽELVICAM, KER SO MI BILE VŠEČ. KO SMO GLEDALI RIBE ME NI BILO STRAH. PO OGLEDU SMO IMELI MALICO. POTEM SMO ŠLI NA AVTOBUS. ODPELJALI SMO SE NA LETALIŠČE. NAJPREJ SMO ŠLI V GARAŽO ZA LETALA. VODIČ NAM JE POVEDAL, DA SO NOTRI JADRILICE IN MOTORNA LETALA. POTEM SMO ŠLI V VELIKO LETALO, KI NE LETI VEČ. BILO JE ZANIMIVO. POTEM SMO SI LAHKO KUPILI SLADOLED. KO SMO GA POJEDLI, SMO SE ŠLI IGRAT. PO IGRANJU SMO ŠLI NA AVTOBUS. V AVTOBUSU SMO PELI. IGRALI SMO SE Z GUMIJASTIMI KAČAMI, KI SMO SI JIH KUPILI V AKVARIJU. PRISPELI SMO V ŠOLO IN IZLETA JE BILO KONEC.

GABRIEL PAGLIARUZZI, 1. d

POSTAJE NAŠEGA IZLETA

1. Postaja: BABIČEV MLIN

“Izstopite, prosim, to je naša prva postaja,” sem zaslišala učiteljico in izstopili smo pri Babičevem mlinu, mlinu na vodo v Veržeu. Tam smo izvedeli, da so mlin že večkrat iskali nižje po reki, ker jim ga je odneslo neurje. Ogledali smo si, kako mlin deluje oziroma kako izkoriščajo vodni pogon za mletje žita. Naslednji mlin je postavljen v Ižakovcih zraven otoka Ljubezni, saj pravijo, da imajo mlini in ljubezen od nekdaj nekaj skupnega.

2. Postaja: ČEBELARSKI MUZEJ-VERŽEJ

Ko smo prišli iz avtobusa, smo bili že pošteno lačni, zato smo si privoščili malico. Ko smo pojedli, je sledila predstavitev o čebelah, panjih, razvoju čebel, pripomočkih čebelarjev ... Po predstavitvi pa smo izdelovali voščene svečke. Potem smo si pa ogledali muzej oz. panj preurejen v muzej. Bil je 8-kotni in naj bi bil načrtovan v Nemčiji leta 1923. V muzeju smo videli veliko reči, npr. panj Dunajčanov iz slame, izdelan leta 1884, panj Beehive, panj, star 300 let, iz votlega debla s pokrovom, prešo za med, panjske končnice, kadilnike, kozice ...

3. Postaja: LONČARSKA VAS FILOVCI

Naša naslednja postaja so bili Filovci, znana lončarska vas. Tam so na ogled panonske hiše s črno kuhinjo, starinskimi posteljami z veliko glinenimi izdelki. Namesto betona so uporabljali trdo, stisnjeno blato. Pred hišo je bil postavljen tudi star voz. Po ogledu hiš pa se nam je predstavil lončar Drago, ki je pokazal, kako se oblikuje glinena posodica, po domače »latvica«. Po oblikovanju nam je pokazal staro peč za pečenje gline. Čez nekaj časa smo šli nakupovat glinene spominke v majhno trgovinico v sosednji hiški. Naša naslednja postaja je bila kosilo.

4. Postaja: MARTJANCI (kosilo)

Ko smo prispeli v Martjance, smo šli v fino restavracijo, na zasluženo kosilo. Tam smo se smejali, pili sokove in vodo ter seveda tudi jedli. Za kosilo smo si privoščili pošten zrezek s pečenim krompirčkom. Za sladico pa palačinke s sladoledom. Ko smo se najedli, smo se siti skobacali na avtobus in nadaljevali pot proti Stari Gori.

5. Postaja: STARA GORA

Ko smo prispeli na Staro Goro, smo si šli najprej ogledat edini delujoči mlin na veter v Sloveniji. Gospod, ki nam ga je razkazoval, nam je povedal, da je celoten iz hrastovega lesa, le zobniki kolesa v zadnjem nadstropju so bili iz hruškovega lesa. Mlin je imel 2 nadstropji in pritličje. Po ogledu mlina smo se namenili v muzej Stara Gora ogledat starinske pripomočke za: gospodinjstvo, šolo, delo na polju. Videli pa smo še veliko drugih stvari, npr. ključavnico, otroški voziček, cikle.

Počasi smo se odpravili proti avtobusu in domov, kamor smo prišli zelo pozno.

Res je bilo nepozabno!

POT NA DUNAJ

Pa smo ga dočakali, naš zadnji, končni izlet v osnovni šoli. Nanj smo čakali kar devet dolgih, vendar tako hitro pretečenih let ...

Ta izlet je bil res nekaj posebnega, saj smo se odpravili v drugo državo, in sicer Avstrijo. Dva tedna po začetku šolskega leta, smo se zjutraj posedli na avtobuse, in tako začeli pot proti Dunaju. Med vožnjo smo imeli postanke in veliko prostega časa, ki smo ga porabili za različne igre, pogovore pa tudi spanje. Po nekaj urah smo prispeli na Dunaj, glavno, največje ter najpomembnejše mesto Avstrije. Svoj enodnevni izlet smo začeli pri znameniti palači Schönbrunn, kjer smo se razgledovali in občudovali okus, zanimanje in duhovni svet habsburških vladarjev, ki so dvorec od 18. stoletja do leta 1918 uporabljali kot poletno rezidenco. Zraven palače smo si ogledali znamenit park Gloriette, ki se nam je zdel čudovit, saj je tako lepo urejen, da je prava paša za oči. Pot po parku pa nas je pripeljala do najstarejšega živalskega vrta na svetu. Samostojni, razdeljeni v skupine, s časovno omejitvijo, smo se odpravili spoznavat živalske vrste, ki smo jih nekateri mogoče videli prvič in zadnjič. Bilo je zanimivo gledati, kako živijo, predvsem pa kako se prehranjujejo. Ob izhodu smo si na koncu kupili spominke, da se bomo vedno radi spominjali, kaj smo skupaj doživeli.

Naš izlet se je nadaljeval z ogledom po mestu, kjer smo videli različne stavbe in znamenitosti, med njimi stolnico Svetega Štefana in imeli možnost videti, kako je, če v mestu živi toliko ljudi in kako poteka promet.

Hrup nam nikakor ni bil po godu, saj smo navajeni na mirnejše življenje, ki ne poteka tako hitro kot njihovo.

Ko smo si ogledali vse, kar smo imeli v namenu, smo odšli jest v restavracijo, ki jo imamo vsi radi (mislim, da tukaj ni treba nič dodati!). Ko smo se najedli do sitega, smo se poslovili od čudovitega mesta in se odpravili nazaj proti Ptuj.

Nazaj se je pot, po domače, "vlekla", saj smo vsi komaj čakali, da doma ležemo v posteljo in se spočijemo. Čas smo si krajšali z igranjem različnih iger in poslušanjem glasbe. Pred šolo smo prispeli v poznih večernih urah, kjer so nas čakali naši vznemirjeni in radovedni starši.

Poti na Dunaj in ogleda tega čudovitega mesta se bomo vedno radi spominjali in nas bodo nanj vezale same lepe stvari.

Čeprav je bil to zadnji izlet v osnovni šoli, pa vsekakor ni bil zadnji končni izlet nasploh. Je pa bil zadnji, ki smo ga preživeli skupaj v takšni zasedbi, torej generaciji 2007–2016. Ob tem bi rada dodala, da smo izjemno hvaležni vsem, ki so nam pomagali na poti našega bivanja v Osnovni šoli Ljudski vrt. Z učitelji in delavci šole smo tako prepotovali devetletno pot, katere se bomo vedno spominjali z nasmeškom in z željo, da se še kje in kdaj srečamo.

Lana Kolarič, 9. c

ZANIMIVOSTI

NA PLANINCAH LUŠNO JE ...

V četrtek, 19. 5. 2016, smo odšli na Haloško planinsko pot. Približno dve uri in pol smo hodili po prekrasnem gozdu. Pot je bila prekrasna in strma. Videli smo veverico, žuželke in trte.

Prva razgledna točka je bila Sveta Ana. Pri Sveti Ani smo jedli, potem pa še lovili kobilice. Ker je bila pot sončna, nam je bilo vroče. Pot je bila dokaj težka in spenjali smo se, dokler nismo prišli med trte. Tam smo še jedli in se odpravili na avtobus.

Okoli 12.30 smo veseli in varni prispeli v šolo!

Špela Sedič, 4. b

V četrtek, 19. 5. 2016, smo se četrtošolci odpravili na izlet po Halozah. Prehodili smo del Haloške planinske poti.

Štartali smo izpod Borla, šli do Svete Ane nad Cirkulanami in zaključili na Švabovem. Pot je bila kar naporna, še posebej prvi vzpon do cerkve. Tam smo imeli prvi postanek.

In kaj smo počeli?

Seveda smo najprej malicali sendviče, nato pa še sladkarije. Malo smo se še poigrali in se odpravili naprej na pot. Hodili smo v koloni, se pogovarjali in opazovali naravo. Med potjo smo videli srne in imeli lep razgled na Ptuj.

Vreme je bilo prijetno in sončno, le tik pred koncem nas je rahlo poškopilo.

Hitro smo sedli v avtobus in se odpeljali do šole. Na pohodu sem uživala in se zabavala!

Ajda Hajnal, 4. b

Ob 8.15 smo odšli na avtobus, ki nas je na prvi postaji v Naraplju odložil. Tam smo imeli malico. Po malici smo se odpravili v hrib. Hodili smo in hodili, dokler nismo prišli na ravno, a ni trajalo dolgo, ko se je spet začel hrib.

Čez nekaj časa smo se ustavili ter spili nekaj vode in počakali tiste, ki so zaostajali. Kmalu smo se odpravili naprej. Tretji postanek je bil pri razgledu na Ptujsko goro, kjer smo pojedli nekaj sladkarij. Odpravili smo se naprej po asfaltni poti. Ko smo prišli do dveh hiš, se je vzpon spremenil v spust, pot pa nas je vodila do razgleda na Talum in Boč.

Nato je spet sledil vzpon do četrte postojanke. In zdaj smo se začeli vzpenjati na Janški vrh, kjer je bila tudi peta postojanka. Tam smo se najedli in okrepčali za spust čez gozd, do postaje, kjer so nas čakali avtobusi. Na poti do avtobusov smo videli kmetijo in krave. Nato pa smo se morali ustaviti, saj so eni že zelo zaostajali. Haloška planinska pot je bila naporna, a imeli smo se lepo.

Blaž Pišek, 5. a

Fotografije: Simona Hajnal

PREDAN MATEMATIKI

Gal Zmazek je učenec osmega razreda, ki že sedaj dosega najvišja odličja na področju matematike in fizike. Za dosego takšnih odličij je potrebno veliko truda in trdega dela in Galu je z njima vse to uspelo.

Kako to, da te od vseh predmetov najbolj veseli ravno matematika?

Ker se z njo ukvarjam že dolgo časa in je ena redkih ved, ki se je moraš lotiti z logičnim razmišljanjem, ne pa z učenjem podatkov na pamet. Veseli me tudi, ker vem, da matematika ponuja največ možnosti za zaposlitev v prihodnosti.

Koliko časa, truda in potrpežljivosti je bilo potrebnega za dosego vseh teh odličij?

Na tekmovanja sem se začel pripravljati na začetku junija. Takrat sem reševal naloge in tekmovalne pole za pripravo na tekmovanje iz Razvedrilne matematike in tekmovanje iz znanja Logike. Tako sem do obeh državnih tekmovanj postopoma rešil vse pole šolskih in državnih tekmovanj od leta 1990 dalje. Na Vegovo tekmovanje sem se pripravljaj približno dva meseca, zadnji mesec približno pet ur na dan. Na vsa druga tekmovanja sem se pripravljaj približno 2 do 3 tedne pred tekmovanji.

Kaj ti je bilo v motivacijo?

Ker me reševanje matematičnih nalog veseli, posebne motivacije nisem potreboval. V vzpodbudo so mi bili vsi mentorji in zavedanje, da mi bo učenje zelo koristilo v prihodnosti.

Kdo je tvoj mentor in v kakšno podporo ti je bil?

Mentorici sta mi bili Majda Švagan na tekmovanjih iz znanja matematike in Jasmina Žel na tekmovanju iz znanja fizike za Stefanova priznanja. Bili sta mi v močno podporo, saj sta me za tekmovanja navdušili in pripravljali. Dajali sta mi tudi tekmovalne pole in možnost udeležbe priprav na tekmovanja.

Eno od matematičnih tekmovanj je Vegovo tekmovanje. Kako to tekmovanje poteka?

Vegovo tekmovanje poteka na dveh ravneh. Na šolski ravni, kjer je letos tekmovalo 78 598 učencev in učenk iz osnovnih šol. Na šolskem tekmovanju je 24 vprašanj tipa A (obkroževanje odgovorov), na državnem tekmovanju pa 5 vprašanj tipa B (podrobna razlaga rešitve) oziroma po novem sistemu 8 nalog tipa A in 3 naloge tipa B.

Si se udeležil še katerih tekmovanj z drugih področij? Kaj si na njih dosegel?

Udeležil sem se tekmovanj z vseh področij, skupaj 16 tekmovanj. Dosegel sem večinoma bronasta priznanja, 5 srebrnih, 4 zlata (mogoče 5) in 3 nagrade (mogoče 4). Bil sem 4. na področnem tekmovanju iz 3D-modeliranja in 18. na državnem tekmovanju v hitrem in zanesljivem računanju.

Slišala sem tudi, da se nekateri ob koncu leta odpravite na izlet. Kam boste šli letos?

Letos bomo vsi, ki smo na šolskem tekmovanju iz matematike dosegli vse točke in na državnem tekmovanju iz matematike dosegli najmanj 60% točk, odšli na nagradni izlet v Benetke, 3. junija pod organizacijo Društva matematikov, fizikov in astronomov Slovenije (DMFA).

Kakšni so tvoji cilji za prihodnost?

Izobraževanje bom najverjetneje nadaljeval na Gimnaziji Ptuj, za nadaljevanje pa še nisem popolnoma prepričan. Med srednješolskim izobraževanjem pa bom zagotovo nadaljeval s tekmovanji iz znanja matematike.

Pogovarjala se je: Tajda Bratec, 7. b

POGLED V VESOLJE

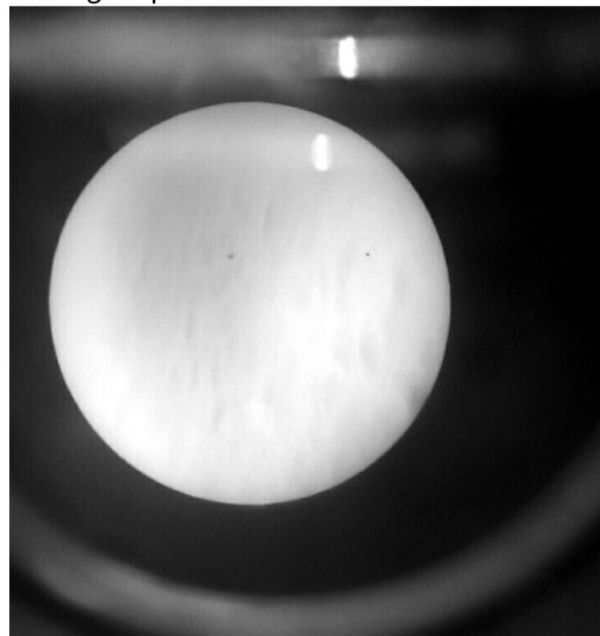

V ponedeljek, 9. maja 2016, smo v okviru izbirnega predmeta Astronomija izvedli opazovanje prehoda Merkurja čez Sonce. V šoli smo ostali vse do petih popoldan.

Če so želeli, so si pojav lahko ogledali tudi ostali učenci, delavci šole ter starši. Pojav je zelo redek, saj se zgodi le trinajstkrat v enem stoletju. Opazovali smo ga s teleskopom in z daljnogledom. Vreme je bilo lepo, čeprav so Sonce včasih zakrili oblaki. Merkur smo lahko

videli na desni strani Sonca. Prav tako pa smo lahko videli še sončeve pege – območja na Soncu, kjer je temperatura nekoliko nižja. Ker je Merkur najmanjši planet našega osončja, se pojava ni dalo opazovati s prostim očesom. Izvedeli smo tudi, da je še redkejši od prehoda Merkurja prehod Venere čez Sonce, ki se zgodi približno enkrat na sto let.

Naslednji prehod Merkurja si bomo lahko ogledali 11. novembra 2019, prehod Venere pa šele 10. decembra 2117.

Nik Majal, 9. a, fotografije: Nik Majal 9. a in Gaja Vuk 8. b, mentorica: Jasmina Žel

7. DAN ZA SPREMEMBE

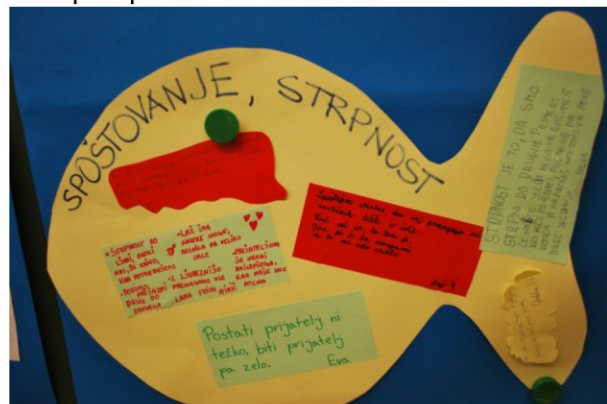

Tudi letos se je naša šola pridružila vseslovenski prostovoljski akciji Dan za spremembe – Dan za spoštovanje, ki poteka pod okriljem Slovenske filantropije.

Pri tej akciji smo sodelovali v ponedeljek, 4. 4. 2016. Pri razrednih urah smo namenili nekaj časa temu dnevu, ki je potekal letos prvič s podnaslovom DAN ZA SPOŠTOVANJE.

Namen je spodbujanje medsebojnih odnosov, spoštljive komunikacije in drobna dejanja prijaznosti.

Na rumene ribice smo risali, pisali besede spoštovanja, lepe misli, pesmi... Z ribicami smo polepšali našo šolo.

Sonja Pučko, fotografije: Nik Majal

NARAVOSLOVNI DAN OB DRAVI

V petek, 6. 5. 2016, smo si šli 5. razredi ogledat življenje ob reki Dravi. Razdelili smo se v tri skupine. V prvi skupini smo opazovali življenje ob reki Dravi. Vsaka skupina je dobila en list, na katerem so bile napisane in narisane živali, ki jih lahko najdemo v vodi. Ko smo si naredili zapiske, smo imeli malico. Potem smo se sprehodili do druge skupine. Tam smo opazovali ptice na otokih. S teleskopom nam je gospod pokazal življenje na otokih. Proti koncu so še k nam priplavali labodi in z ostanki malice smo jih hranili. Nato smo se morali vrniti na drugo stran reke, kjer nam je drug gospod povedal nekaj o rečnem življenju.

Luka Miklaužič, 5. a

narisati list z drevesa trepetlika. Tilen nam je govoril o travniku. Razdelili smo se v dve skupini. Prva skupina je gledala cvetje in akvarij z dvema žabama, polnim paglavcev in vodnih hroščev. Tilen nam je pokazal, kako se prav drži žabo. Potem smo se menjali in je naša skupina šla risati rože. Jaz sem prerisala grintavec in kislico. Vsem smo zaploskali. Meni je bilo najbolj zanimivo, ko smo prerisovali rože, list in ko smo lahko pobožali žabo. Počutila sem se super, vendar sem bila malo jezna na ves svet, ker ljudje tako brezglavo posegajo v naravo.

Eva Borko, 3. c

Naravoslovni dan smo imeli v torek, 10. 5. 2016. Potekal je v naši učilnici, ker je bilo zunaj grdo vreme. Najprej je prišel k nam raziskovalec, g. Dominik, potem še g. Matjaž in na koncu še g. Tilen.

G. Dominik nam je povedal veliko o pticah in kako hudo je živalim, ko mi, ljudje, preveč posegamo v njihovo okolico. Matjaž nam je povedal veliko o gozdu, potem smo morali

Fotografija: Anica Kovačič

NARAVOSLOVNI DAN NA TERENU

Komaj smo dočakali 17. maj, da se četrtošolci odpravimo na raziskovanje na teren. Namen raziskovanja je bil spoznati živalstvo in rastlinstvo ob in v reki Dravi. Šli smo čez mesto na pešmost. Tam so nas pričakali trije biologi in vsak razred je z enim odšel na sprehod ob Dravi. Ko smo opravili prva opazovanja, smo šli do druge skupine, kjer smo se zamenjali. Gledali in risali smo vodne organizme. Tretja menjava je bila pri Puhovem mostu, kjer smo s teleskopi opazovali gnezdišča čigre in rečnih galebov.

Učenci 4. a

Naši vtisi:

Gledanje skozi teleskop je bilo res nekaj posebnega. Galebi, čigre in labodi so bili čisto blizu. Kar dotaknila bi se jih. Zdaj poznam njihove značilnosti in ni mi jih težko prepoznati.

Tiara Petrovič, 4. a

Da v potoku ob reki Dravi živi toliko organizmov! Le kdo bi si to mislil! Opazovali smo pijavke, vodne bolhe, postrance, ličinke. Ker ti organizmi živijo v tej vodi, voda spada med zmerno onesnaženo.

Anej Kirbiš, 4. a

Nabirala sem travniške rože in jih spela v šopek. Našla sem kaduljo, zlatico, lisičji rep, kozjo brado. Med vsemi travami in rožami je izstopal rdeči mak. Zanimivo je bilo tekati in se sprehajati po nabrežju reke Drave.

Nika Strnad Jurič, 4. a

Ptujsko jezero je prava zakladnica različnih ptic. Tam gnezdi ogromno rac, galebov, čiger,... Ptujsko jezero je razdeljeno na tri območja: A, B, C. Le biologi imajo dostop na območje C, kjer gnezdi 850 parov rečnih čiger.

Žan Kaligaro, 4. a

Fotografije: Simona Hajnal

DOBRODELNA AKCIJA PODARITE NAM MODRO SRCE

Podjetje Beiersdorf z blagovno znamko NIVEA je že deseto leto organiziralo dobrodelno akcijo PODARITE NAM MODRO SRCE. Tudi letos bodo zbrana sredstva prispevali v Učni sklad Nivea, ki so ga ustanovili skupaj z Zvezo prijateljev mladine Slovenije.

Odzvali smo se povabilu in poslali 731 modrih src, ki so jih izdelali naši učenci. Učenci so bili zelo ustvarjalni in zadovoljni, da lahko pomagajo otrokom iz socialno šibkejšega okolja na poti do izobrazbe.

Sonja Pučko

ZMAGOVALCI OTROŠKE VARNOSTNE OLIMPIJADE

V sredo, 4. 5. 2016, smo se ekipe četrtilnih razredov z avtobusom odpravili v Dornavo na tekmovanje – Otroško varnostno olimpijado. Kljub slabemu vremenu je bilo zelo zabavno.

Tekmovali smo v štirih igrah. Prva igra je bila Človek ne jezi se. Jaz sem bila figura, moj sošolec Matic pa je metal kocko. Kocka je večkrat priletela v učence, ki so navijali. Na vsa vprašanja smo pravilno odgovorili in na cilj prišli pred drugo ekipo. Sledila je igra Sestavljanje kock v sliko – logotip policije. Zamenjali smo dve kocki, ampak ker smo

končali pred drugo ekipo, smo spet bili prvi. V pavzi smo si ogledali policijska, gasilska, vojaška vozila ter policijske konje. Sošolec Svit se je skoraj odpeljal s prižganim vojaškim vozilom.

Po pavzi smo imeli tekmovanje v kolesarjenju. Sošolec Dan je vozil kolo, mi pa smo mu v košarico dali kuverto z besedilom. Na cilju smo morali sestaviti besedo reševalci ali policija in zraven številko 112 ali 113. Tudi v tej igri smo bili nepremagljivi. Sledila je gasilska igra. Vodo smo morali iz vedra natočiti v brentačo in s curkom vode streljati v tarčo. Pri tej igri smo bili vsi mokri, tudi zaradi dežja.

Nato so razglasili rezultate Otroške varnostne olimpijade. Tekmovalo je 22 skupin. Komaj smo čakali na rezultate. Zmaga je bila naša. Na poti nazaj v šolo smo na avtobusu bili zelo veseli.

Lenja Plajnšek, 4. c, fotografije: Valerija Čuš